

Posudek diplomové práce

předložené na Matematicko-fyzikální fakultě
Univerzity Karlovy v Praze

Název práce:

Support for Development of Enterprise Applications in Java

Autor práce:

Jiří Krůček

Posudek oponenta:

Cílem diplomové práce pana Krůčka bylo analyzovat a porovnat možnosti dvou pravděpodobně nejčastěji používaných platforem pro tvorbu enterprise aplikací – platformy Enterprise Java Beans na straně jedné a aplikačního frameworku Spring na straně druhé. Obě platformy existují už poměrně dlouhou dobu (z toho EJB výrazně déle) a přestože za EJB stojí poměrně velké společnosti v čele se Sun Microsystems, v posledních letech bylo možné pozorovat určitý odklon od původně dominantní platformy EJB směrem ke kombinaci frameworků Spring a Hibernate, obecně především z důvodu větší flexibility jak při vývoji a testování, tak při nasazení do provozu. Z tohoto pohledu se jedná o téma velmi aktuální a přínosné, obzvláště proto, že podobné systematické srovnání obou platforem v podstatě neexistuje (což bylo i hlavní motivací).

Typově má práce charakter srovnávací studie a hlavní těžiště spočívá v identifikaci a klasifikaci jednotlivých vlastností obou platforem a jejich porovnání. Musím s potěšením konstatovat, že práci v podstatě není co vytknout – přestože se jedná o téma náročné a potenciálně velmi rozsáhlé, autor se jím nenechal nijak zaskočit. Vlastnosti studovaných frameworků rozdělil do tří hlavních kategorií v nichž se pak systematicky věnuje jejich analýze a srovnání. Způsob zpracování tématu tak jednoznačně demonstruje schopnost systematicky zpracovat a analyzovat dostupné informace, zatímco po obsahové stránce demonstruje značný vhléd do problematiky enterprise aplikací a znalost obou srovnávaných technologií.

Vedle teoretického srovnání je součástí práce ještě softwarové dílo v podobě webové aplikace, jejíž původní implementace v jazyce Java využívající pouze prezentační framework Apache Struts byla modifikována tak, aby využívala vlastnosti poskytované oběma aplikačními frameworky. To posloužilo k praktickému ověření přínosů obou aplikačních platforem při vytváření webových aplikací. S ohledem na povahu aplikace a provedené modifikace se ukazuje, že pro běžné webové aplikace provozované na jednom serveru se jeví jako výhodnější použití frameworku Spring, což je ve shodě se závěrem práce i se současnou praxí v oblasti webových aplikací. Zde mohu jen politovat, že se převod aplikace z obyčejné Javy do obou frameworků neprolínal celou prací a zůstalo jen u relativně stručného popisu v příloze práce. Na druhou stranu se však dá očekávat, že detailní rozbor aplikace v kontextu srovnávaných vlastností by značně zvětšil rozsah práce, který je už tak nemalý a plně postačující.

Práce je psaná v angličtině, což je vzhledem k tématu velmi žádoucí, a až na jednu či dvě systematicky opakované chyby zde rovněž není co vytknout. Celkově je práce na vysoké úrovni, cíle vytyčené v úvodu splňuje v celém rozsahu, a proto ji doporučuji obhajobě.

V Praze, 4.9.2009

Lubomír Bulej